

Ordføreren (Bramsen): Af Betænkningen vil ærede Medlemmer se, at Udvalgets Flertal indstiller Finanslovforslaget til Vedtagelse uændret.

Lovforslaget er for de konservative Medlemmer i højeste Grad utilfredsstillende, hvad vi jo for Resten har udtalt saavel ved første Behandling som i vor Betænkning. Vi havde tænkt os, at der allerede af politiske Grunde kunde sikres os nogen Understøttelse i vore Bestræbelser hos Regeringen og dens Parti i snævrere Forstand for dog at faa det *aabenbare* Underskud paa 580,000 Kr. fjernet. Det var en Opgave, vi ikke syntes skulde være saa svær at løse, og vi har da peget paa forskellige Punkter, som i den Henseende frembød sig af sig selv. Paa Trafikministeriets Budget havde vi vor Opmærksomhed henvendt paa Nybevillinger til Anlæg af et andet Spor fra Aarhus til Hasselager og et tredje Spor mellem Aarhus og Viby, til Forandringer ved Vejle Station og Glostrup, Taastrup og Hedehusene Stationer. Disse Poster androg tilsammen netop de 580,000 Kr., der her er Tale om, og vi har da spurgt, om disse 3 Poster ikke uden Skade kunde vente til næste Finanslov, men den højtærede Minister for offentlige Arbejder erklærede sig under Angivelse af forskellige Grunde ude af Stand til at gaa ind derpaa. Vi har saa spurgt, om der ikke paa en fjerde Post under § 2, nemlig 950,000 Kr. til Sporforstærkninger paa de jyske Baner, kunde foretages nogen Nedsættelse, men ogsaa dette erklæredes af Sikkerhedssyn ikke at kunne lade sig gøre. Det oplystes i øvrigt, at Bevillingen for saa vidt allerede var foregrebet, som der var indkøbt Skinner, da det er en Del af en stor Bevilling, der har gentaget sig i flere Aar. Selv om det nu ikke fra først af havde været vort bestemte Ønske gennem Forhandling at faa Budgettets Underbalance fjernet, vil ærede Medlemmer forstaa, at et Landstingsudvalg, der i nogle faa Dage skal træffe Afgørelse uden noget som helst Materiale til at danne sig en selvstændig Mening om en større Bevillings Nødvendighed, ikke tør indlade sig paa at forlange Nedsættelser, hvor en Minister, der har Ansvaret, som Tilfældet er her, udtaler, at Trafiksikkerheden fordrer den paagældende Bevilling. Nægtelse af en Række mindre Bevillinger af mere eller mindre personlig Art, som vi ved vort Gennemsyn har ment slet ikke burde være optaget paa Finanslovforslaget, kunde kun nedbringe Underbalancen med et Par Hun-

drede Tusind og altsaa ikke bringe vort principielle Ønske om, at der ikke denne første Gang burde være noget synligt Underskud paa Budgettet, til Opfyldelse. Dertil kommer, at Nægtelsen af slige Poster mere eller mindre bringer Skuffelse og Beklagelse paa mange Steder, hvor der gennem Folketingets enstemmige Vedtagelse er vakt berettiget Haab.

Hvad nu det *usynlige* Underskud angaar, har vi i Udvalget faaet oplyst, at de Love, der er angivne paa § 27, og hvoraf de væsentligste allerede er vedtagne, i det kommende Finansaar vil koste ca. 1¹/₄ Mill. Kr., og saa har Finansministeren mangfoldige Gange indrømmet, at der er beregnet mindst 1³/₄ Mill. Kr. til Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven, et Beløb, der er lagt til Grund for den Skattereform, som blev vedtaget forrige Aar. Det usynlige Underskud paa Budgettet maa derfor betegnes som 3 Mill. Kr. og det samlede Underskud som ca. 3,600,000 Kr. Herimod har Finansministeren stillet en efter hans Mening sandsynlig Indtægtsopgang i det Finansaar, der begynder i Morgen, idet han haaber paa, at det om et Aar maa vise sig, at den udprægede Opgangsperiode, der har hersket et Par Aar, navnlig i Aaret 1912—13, maa fortsættes ogsaa i det kommende Aar, saaledes at Underskudet kunde vende sig til sin Modsætning. Det vilde være glædeligt, hvis dette blev Tilfældet, men vi stoler ingenlunde derpaa. Hvornaar vi staar ved den Nedgangstid, som den højtærede Finansminister ogsaa altid har holdt os for Øje, ved vi ikke noget om, og for Resten har Ministeren ogsaa udtalt, at han heller ikke vidste noget om det. Alle Forhold synes os at mane langt mere til Pessimisme end til den Optimisme, der ligger til Grund for dette Haab. Under alle Omstændigheder maa dette Finanslovforslag betegnes som en meget stor Skuffelse, og for vort Vedkommende fylder det os med bange Anelser om, hvorledes det kan komme til at gaa i Fremtiden. Efter at vi i Fjor havde bevilget de svære Skattepaalæg og Indtægtslove, som blev forlangt, udtalte den højtærede Finansminister — det var i Juni Maaned: „Underskud behøver vi nu slet ikke at regne med, og jeg vover at sige, at Underskud bør der ikke være. Jeg tør ikke sige, at der ikke kommer Underskud, for man kan ikke vide, hvor uforstandigt Folk mulig vil bære sig ad, men Underskud bør der ikke være, naar der er skabt saadanne Indtægter, som der her er skabt.“ Hvis man sammenligner denne Udtalelse